

som i Praksis vil have overmaade ringe Betydning, fordi de vedrører Omraader, hvor Danmarks sociale Lovgivning i det store og hele stod lige saa langt fremme som det, der var fastslaaet i disse Konventioner. Jeg vil i øvrigt med det samme gerne spørge den højtærede Udenrigsminister, om nogen af de Konventioner, der i Fjor vedtoges her paa Rigsdagen, allerede er ratificeret. Men tilbage af Washington-Konventionerne blev 3 Konventioner foruden 2 Henstillinger, og jeg tør sige om disse 3 Konventioner og 2 Henstillinger, at de var ikke her i Rigsdagen Genstand for nogen virkelig Realitetsbehandling. De var ikke Genstand for nogen Realitetsbehandling i de Udvalg, som var nedsat for at behandle dem; Udvalgsbehandlingen var en Proformasag. Det gjaldt Konventionen om Arbejdstid, Konventionen om Kvinders Natarbejde og Konventionen om Kvinders Arbejde før og efter Fødselen.

Nu hørte jeg forleden Dag det ærede Medlem Hr. Hegelund-Lange raillere over denne sidste Konvention; man maatte nu, sagde det ærede Medlem, betragte hele denne Konvention som strandet internationalt set. Jeg tror, det ærede Medlem skulde vente med at fælde en saadan Dom over denne Konvention, indtil han har været med i et alvorligt Forsøg paa at indarbejde denne Konvention i den danske Lovgivning. Men det ærede Medlem fremdrog i denne Forbindelse som Bevis paa, hvad han sagde, at naar man nu f. Eks. saa, hvad der skete i Frankrig, saa man, at selv de store Lande mente ikke, at de kunde opfylde Konventionens Bestemmelser. Det ærede Medlem fremdrog som Eksempel derpaa, at det, man forsøgte i Frankrig paa dette Omraade i Øjeblikket, var at skabe en Mødeforsikring, der gav fødende Mødre 6 Uger før og 6 Uger efter Fødselen en Understøttelse af fra 1½ til 15 Frcs. om Dagen; og det ærede Medlem sagde: altsaa de daarligt stillede faar 1½ Frc. om Dagen, det er altsaa en Papirbestemmelse, som ikke paa nogen Maade opfylder Washington-Konventionens Krav.

Jeg vil gerne overfor den Oplysning fra det ærede Medlems Side sige, at det forekommer mig, at naar han her i det høje Ting giver Meddelelse om, hvad der sker i andre Parlamenter, var det klogt, om det ærede Medlem gav rigtig Underretning, eller at han, hvis han ikke kender Forholdene, gjorde sig den Ulejlighed at undersøge, hvordan de var. Hvad er nemlig Sagen? Ja, det ærede Medlems Bemærkning om Understøttelsen fra 1½ til 15 Frcs. er rigtig; men det ærede Medlem glemte at sige, at end-

videre ydes der fra 15 til 60 Frcs. maanedlig til Mælk til Barnet, og det ærede Medlem glemte at tilføje, at der ved Fødselen udredes 200 Frcs. til den paagældende Kvinde. Jeg tror ikke, det ærede Medlem skulde spotte over et saadant Forslag, saa længe det ærede Medlems Parti staar paa det Standpunkt, at det overhovedet ikke tænker sig Muligheden af at gaa ind paa Forslag, som blot kan tænkes sammenlignet med et Forslag af denne Karakter.

Det ærede Medlem kom i det hele taget ind paa Betragtninger om den sociale Lovgivning og sagde, at skulde man bevare den, kom det an paa at vise Økonomi med den. Derved forstod det ærede Medlem at holde igen, for ellers blev den sociale Lovgivning for kostbar. Jeg vil gerne nævne som min Opfattelse, at al god social Lovgivning er i Virkeligheden i sig selv at vise god Økonomi med Nationens Menneskemateriale. Naar vi vedtager en Sygekasselovgivning, en Ulykkesforsikringslovgivning, en Arbejdsløshedslovgivning, er det ikke blot ud fra humane Bevæggrunde, men ogsaa, fordi derderigennem vises god Økonomi fra Samfundets Side ved at holde de Mennesker oppe moralsk og økonomisk, naar Sygdom, Ulykke eller Arbejdsløshed rammer dem. Man taler altid om social Lovgivning som en økonomisk Byrde, og det kan man gøre, for saa vidt den sociale Lovgivning medfører store Poster paa Statens og Kommunens Budgetter. Men vil man se samfundsmæssigt paa det, kan der ikke være Tvivl om, at den sociale Lovgivning er en mægtig Gevinst for Landet gennem den forøgede Arbejdskraft, gennem den forøgede Livskraft, de sociale Love bevarer for vort Samfund.

Denne Betragtning gælder ogsaa den Konvention, jeg her taler om, om Kvinders Arbejde før og efter Fødselen. Der er ikke Tvivl om, at industrielt Arbejde under Svangerskabsperioden ødelægger moralske og økonomiske Værdier, hvad enten man ser hen til Mødrene eller Børnene, Værdier, som vilde bevares, hvis vi havde en Lovgivning, som i Hovedsagen byggede paa samme Principper som den nævnte Konvention. Jeg vil derfor haabe, at Venstrepartiet ikke har sagt sit sidste Ord i denne Sag.

Jeg vender saa tilbage til Regeringens Stilling til de internationale Konventioner, og jeg vil altsaa hævde, at den Behandling, disse endnu ikke vedtagne Konventioner var Genstand for i Fjor, var ikke en reel, men en formel Behandling. Derfor vil jeg spørge den højtærede Indenrigsminister, om han agter at genfremsætte disse Konventioner til Behandling her i Tinget. Den højtærede